

Sygn. akt XV C 610/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Misiurna

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Kowalczyk - Diaków

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015r. w Gdańsku

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko pozwanemu (...) w W.

o zapłatę i ustalenie

I. Zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda T. S. kwotę 59.480,20 zł (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy czterysta osiemdziesiąt złotych 20/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 listopada 2013r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7824,40 (siedem tysięcy osiemset dwadzieścia cztery złote i 40/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Zasądza od powoda T. S. na rzecz pozwanego (...) w W. kwotę 759,57 zł (siedemset pięćdziesiąt dziewięć złotych i 57/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt XV C 610/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28 lipca 2014r. powód T. S. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) w W. kwoty 75.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 listopada 2013r. do dnia zapłaty, ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku na przyszłość oraz zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 16 marca 2013r. na drodze wojewódzkiej nr (...) K. - Ż. w okolicy miejscowości B. doszło do kolizji drogowej samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez powoda z samochodem marki D. (...) o nr rej. (...), którym kierował Z. B.. Z. B. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i uderzył w stojący prawidłowo na drodze samochód przez niego kierowany. W wyniku wypadku doznał urazu głowy i kręgosłupa szyjnego. Następnie udał się do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego (...)w G.. W dniu 4 kwietnia 2013r., z uwagi na to, że dolegliwości nie ustępowały ponownie udał się do szpitala. Badanie tomografu komputerowego wykazało istnienie przewlekłego krwiaka podtwardówkowego. W dniu 22 kwietnia 2013r. kolejne badanie wykazało pogorszenie istniejących dolegliwości. Za konieczne uznano dokonanie trepanacji czaszki, która została wykonana w tym samym dniu. W dniu 25 kwietnia 2013r. został wypisany ze szpitala. Od dnia 22 kwietnia 2013r. do dnia 3 czerwca 2013r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, będąc całkowicie niezdolnym do pracy. Pozwany wypłacił mu tytułem zadośćuczynienia kwotę 6.000 zł oraz tytułem odszkodowania kwotę 361,38 zł. Przed wypadkiem prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usługowo - (...) T. S. i uzyskiwał z tego tytułu wysokie dochody. W

okresie od grudnia 2012r. do marca 2013r. uzyskał dochód w kwocie 327.128 zł, co miesięcznie dało kwotę 109,042,67 zł. W okresie korzystania ze zwolnienia lekarskiego nie uzyskał żadnego dochodu. Niezależnie od prowadzonej działalności gospodarczej zatrudniony był w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialności w G.. Z tytułu ubezpieczenia społecznego w okresie pozostawania na zwolnieniu lekarskim pobierał zasiłek chorobowy w wysokości 80 % należnego wynagrodzenia za pracę. Za okres niezdolności do pracy otrzymał 80 % z kwoty 4.314,50 zł. Strata wynikająca z niemożności prowadzenia działalności gospodarczej wyniosła 33.901,92 zł. Ostateczny jego dochód za rok 2013r. wyniósł 271.626,12 zł, podczas gdy za rok 2012r. uzyskał dochód w kwocie 678.449,24 zł. Na kwotę dochodzoną pozewm składa się zadośćuczynienie w kwocie 30.000 zł oraz kwota 45.500 zł stanowiąca równowartość utraconego dochodu w okresie od dnia wypadku do końca 2013r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zakwestionował wysokość kwot dochodzonych przez powoda tytułem zadośćuczynienia i utraconego zarobku. Potwierdził okoliczności wypadku z dnia 16 marca 2013r. Podniósł, że przyznana przez niego kwota zadośćuczynienia w wysokości 6.000 zł jest adekwatna do zakresu doznanej przez powoda krzywdy. Ustosunkowując się do żądania w przedmiocie utraconego zarobku zarzucił, że powód nie udowodnił przedmiotowego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 marca 2013r. na drodze wojewódzkiej nr (...) K. - Ż. w okolicy miejscowości B. doszło do kolizji drogowej samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez powoda T. S. z samochodem marki D. (...) o nr rej. (...), którym kierował Z. B.. Z. B. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym i uderzył w stojący prawidłowo na drodze samochód kierowany przez powoda. W wyniku wypadku powód doznał urazu głowy i urazu kręgosłupa szyjnego. Z. B. związany był z pozwanym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(okoliczność bezsporna)

W tym samym dniu powód konsultowany był w SOR w K., gdzie zgłosił bóle kręgosłupa szyjnego i głowy. Został wypisany ze szpitala w tym samym dniu z rozpoznaniem urazu głowy. W dniu 4 kwietnia 2013r. z powodu utrzymujących się dolegliwości bólowych zgłosił się na SOR (...)w G., w którym był leczony do dnia 9 kwietnia 2013r. z rozpoznaniem krwiaka podtwardówkowego bez konieczności leczenia operacyjnego. Został wypisany ze szpitala z zaleceniem oszczędnego trybu życia. W dniu 22 kwietnia 2013r. ponownie zgłosił się do szpitala z powodu silnych bólów i zwrotów głowy. Został przyjęty na Oddział Neurochirurgii. W dniu 2 kwietnia 2013r. został poddany leczeniu operacyjnemu w postaci ewakuacji krwiaka drogą trepanacji lewostronnej. Do domu został wypisany w dniu 25 kwietnia 2013r. w dobrym stanie ogólnym.

Dowód:

-karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 25.04.2013r., k. 16

-historia choroby, k. 39

-zeznania powoda T. S., k. 59-60 (czas : 00:13:03 - 00:32:46), k. 206-207 (czas : 00:07:42 - 00:52:52)

Powód zatrudniony jest na podstawie umowy o pracę w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialności w G.. Od dnia 22 kwietnia 2013r. do dnia 3 czerwca 2013r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim. Łącznie od dnia 4 kwietnia 2013r. do dnia 11 grudnia 2013r. powód był niezdolny do pracy przez 79 dni, w tym przez 54 dni roboczych. Powodowi przysługiwało wynagrodzenie w stawce dziennej w kwocie 908,63 zł. W trakcie zwolnienia lekarskiego zostało mu przyznane wynagrodzenie w stawce dziennej w kwocie 362,70 zł. Różnica w wysokości wynagrodzenia przysługującego powodowi, a wypłaconego za dzień pracy wynosiła 545,93 zł, co oznacza, że w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim w 2013r. uzyskał wynagrodzenie w kwocie pomniejszonej o 29.480,22 zł.

Dowód:

-zeznania powoda T. S., k. 59-60 (czas : 00:13:03 - 00:32:46), k. 206-207 (czas : 00:07:42 - 00:52:52)

-zaświadczenia lekarskie, k. 11, k. 79, k. 81-86

-zaświadczenie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialności w G. z dnia 29.01.2015r., k. 76

-pismo powoda, k. 77

Powód po przebytej operacji czaszki miał sparaliżowaną prawą część twarzy i prawą rękę. Wciąż pozostaje pod opieką neurologa.

Dowód:

-zeznania powoda T. S., k. 59-60 (czas : 00:13:03 - 00:32:46), k. 206-207 (czas : 00:07:42 - 00:52:52)

W wyniku wypadku powód doznał stanu po urazie głowy z następowym krwiakiem podtwardówkowym lewej półkuli mózgu leczonym operacyjnie oraz zmian zwyrodnieniowo - dyskopatycznych odcinka lędźwiowo - krzyżowego kręgosłupa. Wystąpił u niego długotrwały uszczerbek na zdrowiu w postaci bólów pourazowych głowy, zawrotów głowy z drętwieniami prawej połowy twarzy i prawej kończyny górnej, co odpowiada 8 % uszczerbkowi na zdrowiu. Dodatkowo stwierdzony ubytek w kościach czaszki po leczeniu następstw wypadku odpowiada 7 % uszczerbkowi na zdrowiu. Leczenie powoda przebiegało bez powikłań. Zgłaszane przez powoda dolegliwości w postaci bólów głowy, drętwień twarzy i kończyny górnej prawej mają charakter podrażnieniowy, wynikający z długotrwałego ucisku tkanki mózgowej w okolicy krwiaka. Rokują stopniową poprawę i ustępowanie dolegliwości. Zgłaszane przez powoda dolegliwości mogły utrudniać mu pracę w wykonywanym zawodzie do końca 2013r., jednak jej nie uniemożliwiły poza okresem ustalonego zwolnienia lekarskiego do dnia 3 czerwca 2013r. W okresie zwolnienia lekarskiego powód wymagał doraźnej pomocy drugiej osoby w wykonywaniu cięższych prac domowych i dźwiganiu w wymiarze 2-4 godzin dziennie. Powód w wyniku wypadku doznał łącznie 15 % uszczerbku na zdrowiu. Z tego powodu wymagał systematycznej opieki neurologicznej do 12 miesięcy od urazu. Zgłaszane przez powoda bóle kręgosłupa występujące od listopada 2013r. z punktu widzenia neurologicznego nie mają związku z wypadkiem. Pojawianie się dolegliwości bólowych kręgosłupa w okresie kilkumiesięcznym po wypadku świadczy o stopniowym, samoistnym narastaniu zmian dyskopatycznych u powoda. W mechanizmie wypadku, w jakim uczestniczył powód, bardzo rzadko dochodzi do istotnych uszkodzeń odcinka lędźwiowego kręgosłupa ze względu na ochronną konstrukcję siedzeń i przypięcie pasami bezpieczeństwa. Obecnie nie ma wskazań do leczenia neurologicznego z powodu urazu z dnia 16 marca 2013r.

Dowód:

-opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii A. R., k. 143-144v

-pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu neurologii A. R., k. 191

Decyzją z dnia 25 lipca 2013r. pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 6.000 zł.

Dowód:

-decyzja z dnia 25.07.2013r., k. 54

Powód prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usługowo - (...) T. S.. W ramach prowadzonej działalności powód zajmuje się wykonywaniem projektów mostów. W 2011r. powód uzyskał przychód w wysokości 417.903,16 zł, w 2012r. w wysokości 756.871,04 zł, w 2013r. w wysokości 313.402,50 zł oraz w 2014r. w wysokości 140.864 zł. W roku 2015r. za 3 kwartały na dzień zamykania rozprawy powód osiągnął przychody w wysokości około 300 tys. zł.

Dowód:

-zeznania powoda T. S., k. 59-60 (czas : 00:13:03 - 00:32:46) oraz w charakterze strony k. 205-207 (czas: 00:09:01 – 00:53:30)

-informacja o wysokości dochodu za rok 2011r., k. 87-88v, k. 89-89v, k. 90-90v

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, jednakże nie w całości. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wnioskując w oparciu o dokumenty prywatne, opinie sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu neurologii oraz zeznania powoda przesłuchanego w charakterze strony postępowania.

Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 k.p.c., z którego wynika, że dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności przedmiotowych dowodów, przy czym ich prawdziwość, jak również autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd przyznał walor wiarygodności opinii sporządzonej przez biegłego sądowego w całości uznając, że została sporządzona w sposób rzetelny, z wykorzystaniem specjalistycznej wiedzy. Biegły dokonał oceny rzeczywistego stanu zdrowia powoda oraz następstw doznanego przez niego urazu głowy. Skrupulatnie w ocenie Sądu przeprowadził wywód myślowy w przedmiocie aktualnych jego możliwości i doznanego przez niego uszczerbku na zdrowiu. Tok rozumowania przedstawiony przez biegłego należało uznać za logiczny i konsekwentny. Powyższej opinii Sąd dał wiarę w całości, albowiem biegły w sposób szczegółowy przedstawił okoliczności, jakie stały się podstawą wniosków w niej wskazanych, odwołując się do konkretnych faktów. Biegły dysponował również odpowiednią wiedzą i doświadczeniem predestynującym go do wydania przedmiotowej opinii. Wnioski wyciągane przez biegłego nadto należało uznać za zgodne z zasadami logicznego rozumowania i wiedzy zawodowej.

Sąd dał wiarę zeznaniom złożonym przez powoda, w szczególności w zakresie okoliczności związanych ze skutkami wypadku, dolegliwościami bólowymi, jak również przebiegiem leczenia. Negatywne następstwa wypadku, na jakie się powoływał pozostawały w zgodzie z pozostałym materiałem dowodowym. Sąd jednakże nie uznał za wiarygodne jego zeznań w zakresie, w jakim wskazywał, że wskutek wypadku utracił on zlecenia, co miało mieć negatywny wpływ na wysokość uzyskiwanych przez niego dochodów w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Powód nie przedłożył żadnego dowodu, który by to potwierdzał.

Na rozprawie w dniu 10 listopada 2015r. Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka K. R. zgłoszony w piśmie z dnia 15 września 2015r. na okoliczności przyczyn braku zlecenia powodowi wykonania II etapu projektu związanych z zabudową i demontażem konstrukcji kolejowych mostów tymczasowych na kontrakcie (...) I. realizowanych przez (...) S.A. na rzecz (...) S.A. Powód wniósł zastrzeżenie w trybie art. 162 k.p.c. Niniejszy wniosek Sąd oddalił na podstawie art. 207 § 6 k.p.c. uznając, że skoro świadek nie stawiał się wezwany na termin ostatniej rozprawy, to kolejne wezwanie spowoduje zwłokę w rozpoznaniu sprawy – co jest sprzeczne z dyspozycją art. 207 § 6 k.p.c. Zgodnie z jego treścią Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowanym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Powód przedmiotowy wniosek powinien był zawrzeć już w treści pozwu, skoro domagał się przyznania odszkodowania z tytułu utraconego dochodu z powodu utraty zleceń w ramach indywidualnej działalności gospodarczej (...), na które to okoliczności miał zeznawać zawnioskowany świadek. Pełnomocnik powoda został zobowiązany do złożenia w terminie 30 dni ostatecznych wniosków dowodowych w zakresie utraconych dochodów na rozprawie w dniu 20 stycznia 2015r. (k. 61) i w/w terminie nie zgłosił dowodu z zeznań świadka R., zgłosił go w piśmie z dnia 14.09.2015r. (k.165) przy tym w żaden sposób nie uprawdopodobnił, że nie miał możliwości zgłoszenia przedmiotowego wniosku wcześniej.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawała okoliczność, że powód uległ wypadkowi, spowodowanemu przez osobę, która z pozwanym związana była umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, w wyniku którego doznał uszczerbku na zdrowiu. Przedmiotem sporu był zakres szkód doznanych przez powoda, zakres doznanej przez niego krzywdy oraz wysokość dochodzonych przez niego roszczeń.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. stanowiącym podstawę odpowiedzialności pozwanego wobec powódki, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Na podstawie normującego odpowiedzialność posiadacza pojazdu mechanicznego, którego kierowca spowodował wypadek z dnia 16 marca 2013r. przepisu art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na podstawie art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w art. 444 § 1 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień i pieniężne zrekompensowanie doznanej przez poszkodowanego krzywdy. Jest to świadczenie o charakterze kompensacyjnym, które powinno stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość, jednak nie nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, co oznacza, że powinno zostać utrzymane w rozsądnych granicach. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wypracowane zostały szczegółowe kryteria, stanowiące podstawę do wyznaczenia poziomu „odpowiedniości” sumy stanowiącej zadośćuczynienie w przypadku uszkodzenia ciała lub wywołaniu rozstroju zdrowia. Są to w szczególności rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, stopień winy sprawcy (por. wyrok SN z dnia 20 kwietnia 2006 r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509). W dalszej kolejności wymienia się także konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym (por. wyrok SN z dnia 10 czerwca 1999 r. II UKN 681/98, OSNP 2000/16/626). Określenie sumy odpowiedniej powinno być dokonane przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności konkretnej sprawy. Poza wskazanymi wyżej kryteriami należy mieć również na uwadze uciążliwość procesu leczenia i dostosowawczej rehabilitacji, długotrwałości nasilenia dolegliwości bólowych, konieczności korzystania z opieki i wsparcia innych osób oraz jej zakresu, trwałych następstw tych obrażeń w sferze fizycznej i psychicznej oraz ograniczeń, jakie wywołują w dotychczasowym życiu, w tym potrzeby stałej rehabilitacji, zażywania środków farmakologicznych, zmiany charakteru zatrudnienia, trybu życia, przyzwyczajzeń, czy też sposobu spędzania wolnego czasu. Wysokość zadośćuczynienia odpowiadająca doznanej krzywdzie powinna być odczuwalna dla poszkodowanego i przynosić mu równowagę emocjonalną, która została naruszona przez doznane cierpienia psychiczne i fizyczne.

Sąd doszedł do wniosku, że żądanie powoda w przedmiocie zadośćuczynienia zasługiwało na uwzględnienie w całości. Powód w wyniku zdarzenia, w żaden sposób niezawinionego przez siebie doznał 15 % uszczerbku na zdrowiu. Z uwagi na uraz, jakiego doznał został poddany leczeniu operacyjnemu w postaci trepanacji czaszki, co spowodowało długotrwały uszczerbek na zdrowiu w postaci bólów pourazowych głowy, jak i wystąpienie zawrotów głowy z drętwieniami. Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie Sąd uznał, że powód doznał krzywdy w postaci cierpień fizycznych. Powód został narażony na konieczność pobytu w szpitalu, poddania się operacji oraz dalszemu leczeniu. W związku z tym Sąd uznał, że należało mu przyznać zadośćuczynienie w wysokości przez niego wnioskowanej. Sąd mając na uwadze kwotę już wypłaconą przez pozwanego, która łącznie z zasądzoną w wyroku wynosi 36.000 zł, doszedł do wniosku, że nie jest to kwota wygórowana i nie doprowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia powoda, lecz w należyty sposób zrekompensuje doznaną przez niego krzywdę.

Powód dochodził również zasądzenia od pozwanego kwoty 45.500 zł z tytułu utraconych zarobków. Na podstawie art. 444 § 2 k.c. jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. W ocenie Sądu przedmiotowe roszczenie zasługiwało na uwzględnienie, jednakże nie w całości wysokości dochodzonej przez powoda kwoty. Sąd uznał za zasadne przyznać powodowi kwotę

stanowiącą różnicę pomiędzy wynagrodzeniem, jakie otrzymywał z tytułu pracy wykonywanej zgodnie z umową o pracę, a kwotą wynagrodzenia, jaką otrzymał przebywając na zwolnieniu lekarskim w 2013r, mając na uwadze, że był niezdolny do pracy łącznie przez 54 dni robocze. Powód przedstawił zaświadczenie, z którego wynikała wysokość wynagrodzenia, jakie mu przysługiwało, a jakie otrzymał przebywając na zwolnieniu lekarskim. W związku z tym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 29.480,22 zł, ponieważ w wyniku zdarzenia z dnia 16 marca 2013r. powód został pozbawiony dochodu właśnie w takiej wysokości, co ponadto pozostawało w bezpośrednim związku ze zdarzeniem. W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił uznając, że powód nie wykazał, aby obniżenie dochodów uzyskiwanych z tytułu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej pozostawało w bezpośrednim związku przyczynowo - skutkowym z wypadkiem. Powód próbował dowodzić, że w 2013r. został pozbawiony możliwości realizacji zlecenia o wartości około 50.000 zł, jednakże nie przedstawił żadnego wiarygodnego dowodu, który by przywoływane przez niego okoliczności potwierdzał. Z przedstawionych przez niego zeznań podatkowych ponadto wynika, że pomiędzy dochodami uzyskiwanymi na przestrzeni ostatnich lat zachodziły istotne dysproporcje, dlatego też nie sposób przyjąć, że uzyskany dochód za 2014r., który był niższy od uzyskanego w latach poprzednich wynikał z tego, że powód wskutek zdarzenia z dnia 16 sierpnia 2013r. doznał uszczerbku na zdrowiu. Należy mieć na uwadze specyfikę wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie projektowania mostów, których realizacja odbywa się w trybie zamówień publicznych, gdyż inwestorami tak dużych przedsięwzięć może być tylko Skarb Państwa lub organy samorządu terytorialnego. Powód nie przedstawił dowodu, że w roku 2013 otrzymał zamówienie na wykonanie takiego projektu lub przystąpił do przetargu w sprawie tego rodzaju zamówienia, a które to projekty nie zostały przez niego zrealizowane z uwagi na stan zdrowia po wypadku i 2- miesięczne zwolnienie lekarskie. Powód nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających tezę o braku wysokich dochodów w 2013 roku na skutek wypadku i stanu zdrowia po wypadku – zarówno wcześniej jak i później takie dochody osiągnął, ale również nie przedstawił dowodów, z jakich konkretnie źródła osiągał dochody z działalności gospodarczej i jaki jest związek między skalą dochodów w 2013r. a stanem zdrowia po wypadku.

Na podstawie art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Na podstawie art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Odsetki ustawowe stanowią rekompensatę uszczerbku majątkowego doznanego przez wierzyciela wskutek pozbawienia go możliwości czerpania korzyści z należnego mu świadczenia pieniężnego. Na gruncie niniejszej sprawy Sąd uznał, że roszczenie w przedmiocie zapłaty zadośćuczynienia i odszkodowania stało się wymagalne od dnia 15 listopada 2013r. (data odmowy pozwanego), dlatego też w przedmiocie odsetek Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Powód domagał się również ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku mogące powstać w przyszłości. Na podstawie art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Sąd uznał, że brak było podstaw do ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość, ponieważ z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że stan zdrowia powoda jest dobry, wszystkie doznane przez niego uszkodzenia zostały całkowicie wyleczone i nie pozostawiły żadnych trwałych następstw. Biegły sądowy stwierdził, że nie ma wskazań do leczenia neurologicznego z powodu doznanego przez powoda urazu z dnia 16 marca 2013r. oraz że rokowania są pomyślnie. W związku z powyższym Sąd uznał, że nie istnieją podstawy do uwzględnienia przedmiotowego roszczenia.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd orzekł jak w pkt I wyroku na podstawie art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. oraz jak w pkt II wyroku na podstawie art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 2 k.c. w zw. z art. 189 k.p.c. a contrario.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt III wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu oraz zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów. W niniejszej sprawie na koszty postępowania składała się kwota 3.775 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, obliczona zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014, poz. 1025), kwota 3.617 zł ustalona na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28

września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013, poz. 461) oraz kwota 432,40 zł stanowiąca równowartość wydatków związanych z wynagrodzeniem biegłych sądowych. Powód niniejszy proces wygrał w 79 %, zaś pozwany w 21 %. Zatem na rzecz powoda powinna być zasądzona w pkt III wyroku kwota 6181,28 zł tytułem zwrotu kosztów procesu - zamiast zasądzonej omyłkowo 100 % w kwocie 7824,40 zł . Natomiast na rzecz pozwanego zasądzono od powoda zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 759,57 zł tj. 21% od kwoty 3617 zł . Powód na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego uiścił zaliczkę w kwocie 1.200 zł , z której wydatkowano jedynie kwotę 432,40 zł , pozostała część zaliczki zostanie powodowi zwrócona po uprawomocnienia się orzeczenia.